

de nye Skattemarker kun er Beskatningsgrundlag.

I Kapitel 5 gives nærmere Regler om selve Udlodningen af den udskiftede Jord, idet det bestemmes, at hver Lod saa vidt muligt skal udlægges samlet. Endvidere gives der en Række Regler om Afmærkning af Lodderne, om Udlægning af Veje, hvorom Kommunalbestyrelsen skal kunne udtale sig, om Benyttelse af Vand, Møller, Fiske-tæringspladser o. s. v., samt om Grøfter og om Hegnspligten. Endvidere gives der Regler om det Vederlag, der skal ydes, f. Eks. naar uopdyrket eller mindre vel opdyrket Jord skiftes mod opdyrket eller bedre dyrket, eller naar man afgiver mere Torvejord, end man faar igen, hvilket Vederlag efter Omstændighederne kan sættes i Penge, Jord, Arbejdshjælp eller anden Naturalydelse.

Kapitel 6 handler om Behandling af Brugsrettigheder under Udskiftningen, idet Forholdet mellem Ejeren og Brugeren naturligvis maa ordnes, naar der finder Udskiftning Sted. Hvis Brugsforholdet er indgaaet for lang Tid — i saa Henseende foreslaar Lovforslaget at sætte 25 Aar som Minimum — vil det være heldigt, om Brugeren kan købe Jorden, og en saadan Ordning skal Udskiftningskommissionen tilstræbe. I øvrigt gives der specielle Regler om Ordningen, og det fastsættes, at hvis hensigtsmæssigt Skifte ikke kan opnaas ved den i Forslaget foreskrevne Ordning, kan Kommissionen afløse Brugsrettigheden.

Da det ofte vil være Tilfældet, at en hensigtsmæssig Udskiftning vil fremmes ved Udflytning, gives der i Kapitel 7 Adgang til, saafremt de fornødne Midler hertil bevilgedes af Statskassen, at tilstaa Hjælp til en saadan Udflytning.

I Forbindelse med Udskiftningen kan der tænkes at opstaa Tvist angaaende Grænser, Ejendomsret, Brugsret osv. Afgørelsen af saadanne Tvistigheder synes det mest praktisk at overlade Udskiftningskommissionen, for saa vidt man da ikke kan naa til en forligsmæssig Afgørelse. Det vil dog, forekommer det Ministeriet, være naturligst at lade Sysselmanden, som har det bedste Kendskab til disse Forhold, tiltræde som Kommissionens Formand i saadanne Sager, og Reglerne herom findes i Kapitel 8.

I Kapitel 9 gives der nærmere Regler om Anke over Udskiftningskommissionens Afgørelser. Landbokommissionen havde foreslaaet, at Anken skulde ske til Overlandvæsenskommissionen, hvilket ogsaa Ministeriet fandt naturligst. Lagtinget har

imidlertid ønsket, at Anken skulde ske til en særlig Overudskiftningskommission, og velvilligt som altid har Ministeriet ment det rigtigt at føje Lagtinget i dets Ønske herom.

Overudskiftningskommissionen kommer til at bestaa af Dommeren som Formand og 4 Medlemmer med 4 Suppleanter, der for hver enkelt Sag udmeldes af Amtmanden blandt de samme 24 Personer, af hvilke Udskiftningskommissionens Medlemmer udmeldes, og som efter § 8 vælges af Lagtinget for 6 Aar ad Gangen.

Som Hovedregel foreslaas det, at forinden Udskiftningen er helt eller delvis afslaaet, kan Anke ikke finde Sted, men naar Anke er sket, stilles Udskiftningens Afslutning eller Ikrafttræden i Bero. I øvrigt gives der forskellige Regler om den nærmere Fremgangsmaade under Indankningen, og der gives den Part, der vil anke over, at Udskiftningskommissionen har afgjort Punkter, der ligger udenfor Udskiftningskommissionens Omraade, eller afvist Sager, der ligger indenfor dens Omraade, Adgang til at indbringe Spørgsmaalet for Højesteret. — Endelig gives der en lettere Adgang til ved et Gennemsyn at faa rettet Fejl i de optagne Kort, Beregninger eller Maalingsarbejder.

En Del af de Omkostninger, der paa-løber, maa naturligt udredes af de i Udskiftningen interesserede. Men ogsaa det offentlige bør i Kraft af Reformens principielle Betydning bære en Del af Udgifterne, og jeg tror, at denne Sag er saa betydningsfuld for den fremtidige Udvikling af færøsk Landbrug, at Staten ikke bør vægre sig ved at træde til, selv med ret betydelige Ofre. Reglerne om disse Omkostningers Udredelse findes i øvrigt nærmere angivet i Kapitel 10.

De Udgifter, der herefter skulde paa-hvile Staten, er Godtgørelse til Udskiftningsformanden og hans Medhjælper, til Dommeren, Sysselmændene, Udskiftnings- og Overudskiftningskommissionens Medlemmer med Undtagelse af Halvdelen af Dagpengene paa Aastedet, hvor man jo ikke skal friste dem til at være længere end nødvendigt. Endvidere skal Staten betale Udgifterne ved det tidligere nævnte Gennemsyn og for Befaring af Aastedet, hvis Gennemsynet leder til Omlodning, og endelig kan der være Tale om, at Staten yder den tidligere omtalte Udflytningshjælp, hvor dette er heldigt. Hvor store disse Udgifter tilsammen vil blive, er det naturligvis umuligt at opstille nogen sikker Beregning over, men skønsmæssigt har man ment at kunne foreslaa 150 000 Kr. bevilget for 5 Aar.

I det sidste Kapitel, Kapitel 11, i andet